

het verslag

de OVERHEIDS MANAGER van het jaar

Winnaar Peter Teesink geflankeerd door minister Donner en juryvoorzitter Remkes

Peter Teesink

Overheidsmanager 2011

“Het gaat erom dat je de verbinding legt tussen jouw plannen en hun droom,” zo beschreef Peter Teesink, overheidsmanager van het jaar 2011, aan het begin van de avond de relatie tot zijn medewerkers. Aan het eind van de avond, overdonderd door het feit dat hij daar met de trofee in handen stond, wist hij geen woord meer uit te brengen. “Ik weet het even niet meer.” Gelukkig voor de sprakeloze winnaar werd hij al meteen omstuwd door een grote fanclub, die speciaal voor hem uit Groningen was gekomen. Daar is de winnaar namelijk lid van het Management Team, de ambtelijke top van de gemeente, speciaal belast met de maatschappelijke ontwikkeling. Tijdens de ‘voorrondes’ was hij er directeur van Iederz, het arbeidsontwikkelbedrijf (voorheen sw-bedrijf) van de gemeente Groningen.

De jury had het dit jaar erg moeilijk, zo benadrukte voorzitter Johan Remkes. Het niveau van de inzendingen was hoog en vooral

tussen de laatste drie kandidaten was het moeilijk kiezen. De andere twee kandidaten, DG Paul Huijts van VWS en Barend Rombout van bureau Frontlijn in Rotterdam, maakten ook veel indruk. Minister Opstelten, die de Overheidslezing 2011 hield, vergeleek het daarom met een loterij. En dat past ook prima binnen de Ridderzaal, zei hij, want daar vond aan het begin van de 18e eeuw de trekking plaats van de Generaliteitsloting - wat nu de Staatsloterij heet. Minister Donner sloot zich toen hij de prijs uitreikte deels bij die vergelijking aan. “Het is een beetje een loterij, waarbij de jury uiteindelijk wel een wijze beslissing heeft genomen. Maar ieder van de kandidaten staat wat mij betreft symbool voor de kwaliteit van het hele ambtelijk apparaat.” Ook de band van de avond, Percossa - Rebels of Rhythm, stond in zekere zin symbool en wel voor het thema van avond. Origineel en eigengereid bespeelden ze hun percussie-instrumenten, zoals de klankkast van een gitaar. Origineel en eigengereid, maar ook samen in perfecte harmonie - symbolisch voor het werk van een

team professionals dat geleid wordt door een goede manager. En dat was ook precies het thema van de Overheidslezing van Opstelten.

Peter Teesink was in de ogen van de jury de beste kandidaat, omdat hij een manager is met een zeer eigen stijl en met groot maatschappelijk resultaat. Volgens Albert Jansen, die na acht jaar afscheid neemt van het bestuur, is dat precies waarop kandidaten nu veel meer dan vroeger worden beoordeeld. “We letten veel meer op het effect van hun handelen op de samenleving.” Jurylid Judith Meulenbrug voegde daar later aan toe: “Teesink is iemand die zelf bij alle bedrijven langsging, om te kijken of zijn wsw’ers daar aan het werk zouden kunnen. Onder het motto: ze moeten weten waar ze aan beginnen, want ik wil dat ze er over 5 jaar ook nog werken. Hij kijkt dus goed naar waar zijn handelen in de praktijk toe leidt.”

Volgens jurylid Bernard Wientjes toont ook deze verkiezing weer aan, dat Nederland heel erg blij mag zijn met het hoge niveau van zijn ambtelijke top. “En ik mag dat zeggen, want als vertegenwoordiger van het bedrijfsleven ben ik de meest neutrale in dit gezelschap!”

In 2012 vindt de verkiezing voor de 15e keer plaats. Op 19 november in aanwezigheid van premier Rutte.

Paul Huijts

Genomineerde kandidaten

De econoom Paul Huijts is bij VWS de hoogst verantwoordelijke ambtenaar in geval van een crisis in de volksgezondheid. Sommigen van zijn voorgangers hebben zo'n crisis in hun hele carrière nooit meegemaakt, maar Paul Huijts werd al bij zijn aantreden geconfronteerd met zowel de Q-koorts als de Mexicaanse griep.

Dat vergt leiderschap, ook in het contact met het veld. Door zijn optreden toen meldden de huisartsen hem aan voor Overheidsmanager van het Jaar. Huijts: "In het begin was er veel onvrede en die uitte men via de media. Daar moest ik mee leren omgaan. De belangrijkste les: je moet straight zijn. Zeggen wat je wilt bereiken en wat je voor de ander kunt doen. Transparant zijn in wat je wilt én geïnteresseerd in de ander, in wat zijn probleem is. En meteen eerlijk nee zeggen als het niet kan.

“Luister oprecht naar wat iemand bezighoudt.”

Je hoeft iemand geen gelijk te geven. Dat kun je vaak ook niet. Maar vertel wat je dilemma's zijn. Als je nu nog geen beslissing kunt nemen, leg dan uit waarom niet. Kom altijd je afspraken na. Het lijkt simpel, maar ik heb het wel moeten leren." Ook binnen je organisatie is dat de kern van leiderschap, zegt Huijts: "Luister oprecht naar wat iemand

bezighoudt. Opereer met respect. En probeer nooit iemand even te slim af te zijn. Algemeen menselijke waarden - en toch vinden mensen het bijzonder als je je er aan houdt. Ik vind dat de kern van leiderschap bij de overheid. De overheid kan immers bijna nooit precies doen wat mensen willen. Dat is niet erg, maar we moeten het wel uitleggen."

Barend Rombout

Bureau Frontlijn in Rotterdam is in bestuurlijk Nederland beroemd vanwege de onorthodoxe, maar succesvolle aanpak van probleemgezinnen.

Ex-politieman Barend Rombout geeft er leiding aan een kleine groep medewerkers en een grote groep studenten, "want studenten zijn slim, altijd inzetbaar en zo jong dat ze nooit zeggen: dat hebben we al eens geprobeerd en dat werkt niet! Daar hou ik namelijk niet van." De kern van zijn leiderschap: voorleven, laten zien wat werkt. Dat doet hij met zijn medewerkers, maar ook met probleemjongeren, tienermoeders, verslaafden. "Je moet naast de mensen staan en laten zien wat werkt. En als ze het zelf kunnen, ga je een stapje verder. Net of je een trui breit." Rombouts ontwikkelde zelf de filosofie van Frontlijn: mensen niet aanspreken op wat ze fout doen, maar laten ervaren dat ze het zelf kunnen. "Ze hebben zelf de regie, maar ze mogen ons verstand lenen." In zijn leiderschap is hij simpel: "Zolang

mijn medewerkers zich aan die filosofie houden, laat ik ze volledig vrij. Ze dragen een grote persoonlijke verantwoordelijkheid, maar ik zorg er ook voor dat ze gesteund worden door de beste kennis. Bij ons komen hoogleraren, architecten - iedereen die iets zinnigs kan zeggen over onze wijk." Het bijzondere van de aanpak van Rombouts is, dat zijn medewerkers áchter de voordeur komen. "Daarbij hebben we veel te overwinnen. Onze klanten hebben geen enkele vertrouwen in de overheid, niets! Dat beeld moeten wij bestrijden. En dus weten mijn medewerkers: we komen geen minuut te laat, we geven netjes een hand, we komen elke belofte stipt na en we leveren nooit streken. De overheid moet netter dan netjes zijn; alleen dan winnen we het vertrouwen terug."

“Naast de mensen staan en laten zien wat werkt.”

Juryrapport

Alweer meer kandidaten werden dit jaar aangemeld bij de Jury van de Overheidsmanager van het Jaar en dus was juryvoorzitter Remkes zeer tevreden.

Vooraf omdat de omgeving waarin ambtenaren moeten werken er niet eenvoudiger op is geworden. Remkes: "Het openbaar bestuur - en daarmee het vak van ambtenaar - staat onder grote druk. In politiek-bestuurlijke krachtenvelden worden nieuwe accenten gelegd en die hebben de laatste tijd een sterke financieel-economische kleuring. Nieuwe onzekerheden beïnvloeden de verwachtingen die de buitenwereld op het openbaar bestuur projecteert." In die woelige context is goed leiderschap dus geen eenvoudige klus - maar juist wel heel hard nodig. De geweldige voorgesprekken met de vele kandidaten stemden de jury daarover zeer optimistisch.

"Het openbaar bestuur staat onder grote druk."

Uit de lijst van aanmeldingen kiest de jury er eerst tien uit; bij hen gaan de leden op werkbezoek. Vijf kandidaten worden vervolgens naar Den Haag ontboden voor een gesprek met de voltallige jury en dan blijven er drie over. Vooral tussen deze drie was het dit jaar "een close finish", aldus Remkes. Maar in haar rapport is de jury wel zeer helder in de overwegingen om juist deze kandidaat te kiezen: "De jury heeft respect voor het feit dat het hem gelukt is essentiële veranderingen door te voeren met oog voor de mensen om wie het gaat. Hij is een koersvaste leider die zijn mensen ruimte geeft om vanuit eigen kracht te werken." Peter Teesink is de Overheidsmanager van het Jaar 2011. Maar alle kandidaten, zo benadrukten zowel Remkes als prijsuitreiker Donner, leveren hun bijdrage aan de verbetering van het imago van de overheid.

Peter Teesink omringd door echtgenote en dochters, met links burgemeester Rehwinkel en rechts juryvoorzitter Remkes

Winnaar

Peter Teesink

Peter Teesink is sinds 2004 binnen de gemeente Groningen verantwoordelijk voor het Arbeidsontwikkelbedrijf Iederz (vroeger de Sociale Werkplaats). Hij is een man met heldere opvattingen over leiderschap.

"Een leider die voorop loopt, maar geen volgers meer heeft, is een eenzame gek. Je moet weten waar je naartoe wilt en daar eerlijk over zijn. En stevig de verbinding houden met de mensen die het moeten doen. Hen inspireren. Laat je medewerkers zien dat ze eigenaar zijn van de problemen én van hun vermogen die op te lossen - en zorg dat ze daar ook nog lol aan beleven. Dat soort leiders zie je gelukkig bij de overheid steeds meer." Teesink staat bekend als een man met een enorm netwerk, ook in Den Haag.

In de jaren '90 was hij bij VROM verantwoordelijk voor woningbouwsubsidies. Hij pleit voor meer wisselwerking tussen landelijk en lokaal bestuur. "Met mijn huidige lokale kennis zou ik mijn werk van toen heel anders aanpakken. En andersom lijdt men op lokaal niveau nog wel eens aan kabouteroptimisme, waarbij men de eigen rol binnen het geheel van het land overschat.

"Meer wisselwerking tussen landelijk en lokaal bestuur."

Daarom is het goed als je beide kanten kent." Teesinks organisatie Iederz maakte in korte tijd een enorme koerswijziging door.

Ze kregen er de Innovatieprijs HRM voor en dat kwam vooral door directeur Teesink.

"Als je respectvol en op voet van gelijkwaardigheid met je medewerkers praat, kun je zelfs de moeilijkste boodschap laten landen. Op 1 november moest ik in de TT-hal een zaal van drieduizend WSW'ers toespreken die staakten tegen de nieuwe CAO. Als lid van de werkgeversdelegatie heb ik uitvoerig uitgelegd dat we hun onvrede goed snapten, maar dat het echt niet anders kon. Ik kreeg een donderend applaus. Dat was een geweldige ervaring."

De Overheidslezing 2011

door minister Opstelten van Veiligheid en Justitie

28 jaar oud was Ivo Opstelten toen hij in 1972 burgemeester werd van het dorp Dalen - en daarmee de jongste burgemeester van Nederland. Toen hem vorig jaar werd gevraagd minister van Veiligheid te worden, was hij burgemeester van Rotterdam - en bijna 67. Zijn hele leven heeft Opstelten de publieke zaak gediend en, zo sloot hij de Overheidslezing 2011 af: "daar ben ik héél erg trots op."

Het thema dat Opstelten koos voor zijn Overheidslezing was ruimte geven aan professionals. Net als juryvoorzitter Remkes later op de avond, beklemtoonde de minister dat het publieke domein sterk in verandering is. "Een van de weinige zekerheden die de moderne ambtenaar heeft is, dat alles verandert. Juist daarom hebben we goede overheidsmanagers nodig. Leidinggevend die weten dat een organisatie alleen goed kan veranderen, als de professionals de ruimte krijgen." Meer en meer gaat het binnen de overheid om de persoon van de ambtenaar. "De politiek kan van alles willen veranderen,

maar daarvoor is echt meer nodig dan een verandering van de organisatie. Het gaat uiteindelijk om de mensen." Als minister van Veiligheid en Justitie weet Opstelten dat als geen ander. "Ik ben verantwoordelijk voor een organisatie die vooral bestaat uit mensen die beslissingen moeten nemen die diep ingrijpen in het leven van mensen. Dat vraagt aan de ene kant om duidelijke regels. Maar het vraagt ook om professionals die de ruimte krijgen om elk individu en elke situatie op de eigen merites te beoordelen." Flexibele organisaties die hoge kwaliteit leveren, drijven op vrije professionals. De minister noemde er ook een aantal voorbeelden van. Zoals Buurtzorg, een thuiszorgorganisatie die bestaat uit kleinschalige teams van hoogopgeleide verpleegkundigen. De verpleegkundigen zijn er 'eigen baas' - ze zijn zelf verantwoordelijk voor hun werk, vanuit een gedeelde visie op goede zorg. Maar ook gemeenten nemen de veranderde eisen serieus - en heus niet alleen de grote steden. Zo heeft de gemeente Aalten besloten dat het stadhuis straks elke dag

van 7 uur 's ochtends tot 10 uur 's avonds open is. De ambtenaren mogen daarbinnen hun eigen werktijd kiezen. Opstelten: "Zo is de nieuwe ambtenaar een professional die in de eerste plaats kijkt naar de vraag, of het resultaat van zijn werk zichtbaar is voor de burger. In zo'n situatie is een vorm van leiderschap vereist die is gebaseerd op vertrouwen, gezag en inspiratie, in plaats van op command en control. Een goede overheidsmanager gaat het gesprek aan met zijn medewerkers over de kaders waarbinnen zij hun werk doen en geeft hen vervolgens ruimte en vertrouwen. Hij zorgt voor momenten van reflectie en organiseert tegenspraak. Zo ontstaat een breed gedragen en heldere visie op wat er moet gebeuren en wat daarbinnen de ruimte is voor de professional."

"Ruimte geven aan professionals."

Thom de Graaf

Bestuursvoorzitter

“Er is geen betere zaal voor de Overheidsavond van het Jaar dan de Ridderzaal”, zo opende voorzitter Thom de Graaf deze 14e verkiezing van de Overheidsmanager van het Jaar. “In mijn ogen zijn de ambtenaren de moderne ridders van dit land en dus moeten wij hen juist op deze plaats eren.”

Dat eerbetoon is volgens de voorzitter in deze tijd ook hard nodig. “Het lijkt wel of een deel van de samenleving vindt, dat je eigenlijk best zonder ambtenaren kan. Of in elk geval met heel veel minder. Dat verraadt onwetendheid en het is de basis van veel d dain in gesprekken aan de borreltafel. Gesprekken waarin de ambtenarij beschreven wordt als bureaucratisch, omslachtig en eigenlijk overbodig. “Erger nog vindt De Graaf het, dat sommige politici deze mening ook ventileren.

“Ambtenaren zijn de backbone van onze samenleving.”

Terwijl juist politici helemaal niet zonder ambtenaren kunnen. “Zonder de enorme inzet van de ambtenaren van Algemene Zaken kunnen we niet eens een kabinet formeren. Zonder de rekenmeesters van Financiën is er geen deugdelijke begroting. Ambtenaren schrijven wetten, dragen strategieën aan, voeren regels uit. Ze zijn de backbone van onze samenleving.”

Natuurlijk kunnen sommige processen wel rationeler, gaf De Graaf direct toe. En juist daarom hebben we goede overheidsmanagers nodig, want zij kunnen daarvoor zorgen. “De vraag naar ambtelijk toptalent neemt dus alleen maar toe. Minister Donner noemde hen vorig jaar de beredderaars van onze samenleving. Ik zeg: Leve de beredderaars!”

Albert Jansen

Bestuurslid

Acht jaar heeft Albert Jansen deel uitgemaakt van het bestuur en ook voordien was zijn adviesbedrijf BMC al verbonden aan de stichting Verkiezing Overheidsmanager van het Jaar.

Dit jaar neemt hij afscheid, zeer tevreden over alles wat de Stichting heeft bereikt. “En dan bedoel ik niet alleen deze feestavond, maar alle activiteiten door het jaar heen. We doen heel veel met de genomineerden en de winnaars van voorgaande jaren. Zij zijn de ambassadeurs. Zij zorgen voor de aandacht die we nodig hebben.” Twee grote veranderingen constateert Jansen in de criteria waarop de kandidaten door de jury worden beoordeeld. “Ten eerste: het leggen van verbindingen is steeds belangrijker is geworden. Vroeger was het: dit is mijn afdeling, mijn gemeente.

Nu is de vraag: wat is de betekenis van mijn werk voor de burger? Bij de beoordeling van de overheidsmanager letten de juryleden nu veel meer op het effect van zijn handelen op de

samenleving. Dat zie je ook bij de winnaar van dit jaar: Peter Teesink is iemand die kijkt naar de vraag: wat is mijn rol in het aan het werk helpen van mensen? In de tweede plaats is ook het projectmatig werken belangrijker geworden. Het gaat niet meer alleen om je positie in de lijn, maar veel meer om je netwerk.” Maar er is meer veranderd. In de jaren dat Albert Jansen zijn bedrijf BMC begon, waren de grenzen tussen de private en de publieke sector hard. De huidige generatie is flexibeler. “Jongeren maken rustig verschillende crossovers - van publiek naar privaat en weer terug. Dat juich ik alleen maar toe. Zij weten dan uit ervaring, dat de overheid zeer complex is en dus leiding geven een hell of a job. De werelden zijn anders, maar niemand met ervaring bij de overheid zal zeggen dat ambtenaar zijn makkelijker is.”

“Het leggen van verbindingen is steeds belangrijker is geworden.”

Geen moment had Erik Heijdelberg er bij stilgestaan, wat het betekent om te worden gekozen tot Overheidsmanager van het Jaar. Het is nu twee jaar geleden, maar nog steeds wordt hij gevraagd om presentaties te houden, in jury's te zitten of in de media op te treden. "Kennelijk prikkelt die titel de fantasie van mensen."

Winnaar 2009 en jurylid **Erik Heijdelberg**

Bovendien mocht hij dit jaar deel uitmaken van de jury voor de prijs die hij zelf in 2009 won. Een inspirerende ervaring, vindt hij. "Natuurlijk hebben we wel kandidaten aangeleverd gekregen die eigenlijk alleen maar heel hard werken, maar de meeste kandidaten hebben toch iets bijzonders. Zoals de winnaar van dit jaar: die wordt bij voorbeeld ook gewaardeerd om zijn enorme netwerk. Er is werkelijk niemand in die branche die Peter Teesink niet kent." Een goede overheidsmanager is in de ogen van Erik Heijdelberg "iemand die gaten opvult die anderen laten liggen. Iemand die een goed antwoord weet op de veranderingen in de samenleving. En vaak ook iemand die niet de makkelijkste weg kiest." Dat laatste is iets wat hem persoonlijk erg aanspreekt. Hij organiseerde, zoals de opdracht is voor elke winnaar, een Leiderschapsconferentie en hij koos daarbij

voor het thema De lastige leider. "Een goede leider is voor mij niet per se altijd zo empathisch. Hij moet iets moeilijks kunnen doen, iets wat anderen niet kunnen. Zo iemand is soms lastig voor zijn omgeving, ook voor zijn medewerkers en zijn baas. En vaak ook voor zichzelf. Maar de lastige leider is vaak wel een heel goede!"

"Een goede leider is voor mij niet perse altijd zo empathisch."

Nieuw jurylid **Judith Meulenbrug**

Nadat Jan Willem Weck op 1 maart was vertrokken bij de ABD, nam zijn plaatsvervanger Judith Meulenbrug zijn taken tijdelijk waar in afwachting van de benoeming van zijn opvolger. Tevens werd ze benaderd om zitting te nemen in de jury voor de Overheidsmanager van het Jaar en dat is haar prima bevallen. "Deze verkiezing is een veel serieuzere zaak dan ik dacht! Alles is uitstekend voorbereid, ik was echt verrast door de stapels informatie die ik van elke kandidaat kreeg. En we hadden ook echt stevige discussies. Dat is natuurlijk ook niet vreemd, want er zijn grote verschillen tussen de kandidaten, zowel in karakter als in aanpak. Maar het leukst zijn natuurlijk de werkbezoeken. Het zijn allemaal blije gesprekken met enthousiaste medewerkers en trotse bazen en daar word je zelf ook blij van." Wat Meulenbrug betreft moet de jury volgend jaar wel meer op zoek naar vrouwen en vooral: jongeren. "Mijn ervaring uit het

bedrijfsleven is dat men daar jongeren veel sneller verantwoordelijkheid geeft. Daar is de houding: kijk maar of het zwemt. Dat zou de overheid ook moeten doen. Ik vind dat ambtenaren nu te laat aan management toekomen. De directeurs zijn veertigers, de topmanagementgroep vijftigers, maar waar zijn de dertigers? Het vreemde is, dat dat een jaar of 20 geleden anders was. Jan Willem Weck was op z'n 35ste PSG. Waarom is dat nu opeens veranderd? Zoals de Jonge Ambtenaar van het Jaar vanavond terecht zei: straks zullen we die jonge mensen hard nodig hebben!"

"We hebben de jonge mensen straks hard nodig!"

Jonge Ambtenaar van het Jaar Pieter van Hofwegen

Hoe word je eigenlijk Jonge Ambtenaar van het Jaar? vroeg presentator Eva Kuit aan Pieter van Hofwegen en zijn eerlijke antwoord was: “Dat vraag ik me ook nog steeds af. Bij deze verkiezing is namelijk geen juryrapport.

“Van Hofwegen kreeg zijn titel in januari na een afsluitende debatwedstrijd tussen de twee hoogst genoteerde kandidaten, waarbij juryvoorzitter Johan Remkes het oordeel velde. De ‘adviseur online’ bij het ministerie van Algemene Zaken en blogger op de site Republic.nl is er blij mee, maar hij vindt zichzelf eigenlijk wel een beetje oud voor de titel. “Ik ben 32, is dat nou jong? De maximumleeftijd voor deze prijs is 36 - volgens mij zegt dat veel over de gemiddelde leeftijd van ambtenaren!” En dat is volgens Van Hofwegen ook precies het probleem van de overheid. “We moeten veel meer investeren in het

binnenhalen en -houden van jonge mensen. Over een paar jaar zullen we hen vreselijk hard nodig hebben, als al die vijftigers met pensioen gaan.” Van Hofwegen constateert wel, dat de overheid serieuzer investeert in kwaliteit dan vroeger. “De functioneringsgesprekken zijn veel beter. Er is meer oog voor talent. En leidinggevenden zien in, dat een goede ambtenaar niet volgzaam is, maar ook tegengas geeft.” Zijn wens voor de toekomst is, dat ambtenaren veel zichtbaarder worden. “In de ogen van de burgers is een ambtenaar iemand die vage dingen doet op een kantoor. Het zou goed zijn, als mensen meer kunnen zien wat we doen.” Het is ook om die reden dat Pieter van Hofwegen niet alleen een blog heeft, maar ook actief twittert (@pvanhofwegen). “Zo kan ik laten zien wat ik de hele dag doe. Daar ben ik namelijk trots op en dat wil ik laten zien ook!”

“Ambtenaren moeten zichtbaarder worden.”

Jurylid Bernard Wientjes

Werkgeversvoorzitter Bernard Wientjes, volgens De Volkskrant de invloedrijkste man van Nederland, maakt al vijf jaar deel uit van de jury van de Overheidsmanager van het Jaar. Dat hij hiervoor gevraagd werd, vond hij zelf ook wel bijzonder.

“Ik denk dat ze mij graag wilden hebben om te laten zien, dat topmensen in het bedrijfsleven en bij de overheid goed te vergelijken zijn. En dat is ook zo. Heel eerlijk gezegd was dat voor mij ook een verrassing. De kwaliteit van de topmanagers bij de overheid is zo hoog! Maar er is mij ook nog iets anders

opgevallen. En dat is hun enorme loyaliteit, hun toewijding aan de publieke zaak. Bij elk gesprek met de kandidaten vraag ik: waarom werk jij eigenlijk niet bij het bedrijfsleven? En altijd is het antwoord: ik vind de publieke sector veel boeiender. Daar ben ik zelf ook steeds enthousiaster van geworden.” Wientjes betreurt het zeer dat in Nederland de kloof tussen overheid en bedrijfsleven zo groot is, veel groter dan in de ons omringende landen. “In Frankrijk volgen ze dezelfde managersopleiding. In Engeland belt een minister rustig een CEO van een groot bedrijf om te vragen of hij een van zijn topmannen een jaar mag lenen. Hier is dat onmogelijk.

Minister Verhagen probeert nu met zijn ‘topsectorenbepeld’ een uitwisseling te krijgen tussen bedrijfsleven, overheid en wetenschap en dat juich ik zeer toe. Maar het struikelblok zijn altijd de salarissen. In het begin lopen ze niet erg uiteen, maar naarmate je hogerop komt wordt de kloof steeds groter. De mensen net onder de top, volgens mij de kern van een organisatie, verdienen bij de overheid zo veel minder. Ik vind dat gat echt veel te groot. Ik kan Nederlandse ambtenaren inmiddels goed vergelijken met die in het buitenland en dan scoren wij zeer hoog. Dat moeten we zo houden, ook in het belang van het bedrijfsleven. En zeker als de overheid zich terugtrekt: juist een kleinere overheid moet een goede overheid zijn.”

“De kloof tussen overheid en bedrijfsleven is groot.”

De Verkiezing Overheidsmanager van het Jaar 2011 wordt mede mogelijk gemaakt door:

Rijksoverheid

publieke dienstverlening onze passie

Kring van Provinciesecretarissen

Colofon

Deze verslagkrant is een uitgave van de stichting Verkiezing Overheidsmanager van het Jaar.

Teksten Margriet van Lith, **eindredactie** Betty Visker van Heuven van Staereling

fotografie Capital Photos Gerald van Daalen, **vormgeving** Estay reclame-adviesbureau, drukwerk Drukkerij Obreen

stichting Verkiezing Overheidsmanager van het Jaar

Boegstraat 11, 1433 SN Kudelstaart, T 06 217 057 58, F 0297 363 917, info@overheidsmanager.nl, www.overheidsmanager.nl

